

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 13-21

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד תומר דגני חנית

לבין:

הנקבל

ד"ר סעיד אלקרינאווי

ע"י ב"כ - עו"ד אביגדור פלדמן

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר סעיד אלקרינאווי הוא רופא מורשה, מומחה ברפואה פנימית ובמחלות ריאה (להלן – דר' אלקרינאווי או הנקבל).
2. גב' ש.ה. היא חולת אסטמה, שטופלה ע"י הנקבל במרפאת שירותי הבריאות באשקלון (להלן – המטופלת). במהלך שנת 2015, הנקבל נהג לשלוח למטופלת מסרונים שונים, כגון: "חלמתי עליך חלום רומנטי חה חה חה"; "זה מחייב דייט"; "יש לי משיכה", ועוד כיו"ב. בהמשך, הנקבל ביקש מהמטופלת לצאת לדייט, אך היא השיבה לו בשלילה, וציינה שהיא אישה של איש אחד ונשואה.
3. עקב הטרדותיו של הנקבל, בקשה המטופלת לעבור לטיפולו של רופא אחר, וכן הגישה נגדו תלונה למשטרה על הטרדה מינית, ואף הגישה נגדו תביעת פיצויים. בתגובה, הגיש הנקבל נגד המטופלת תביעת לשון הרע ע"ס 150,000 ש"ח.

הקובלנה

4. בעקבות התנהגותו המפורטת לעיל, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' איתמר גרוטו, ביום 8.9.20, קובלנה כנגד הנקבל, על כך שבהתנהגותו המפורטת לעיל, נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976.

דוח ועדת המשמעת

5. לאחר הגשת הקובלנה, מינה שר הבריאות ועדת משמעת על מנת לדון בה, בהרכב: ד"ר דורון תודר – יו"ר; פרופ' יוסף אלידן ועו"ד רות הורן – חברים. ב"כ הנקבל טען כי בהתבטאויותיו של הנקבל אין משום עבירה של הטרדה מינית כהגדרתה בחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998, וגם לא עבירת משמעת כלשהי, וכי אין מדובר במקרה זה בניצול מעמדו של הרופא. לטענתו, לא כל שיחה שאינה ראוייה מצד רופא, מהווה עבירה של משמעת לפי פקודת הרופאים. יצוין, כי הנקבל "לא זכר" תחילה, את התבטאויותיו כלפי המטופלת, ואף לא מצא לנכון להעיד בפני הוועדה.

6. הוועדה דחתה את טענותיו של ב"כ הקובל, והחליטה להמליץ להרשיעו בדין. בדוח שכתבה ביום 22.8.21, כתבה הוועדה, בין היתר, כדלהלן:

"מדובר בשיח שאין לו מקום ביחסים שבין רופא ומטופל. לא מדובר בזוטי דברים שאינם מגיעים לכדי עבירת משמעת, כטענת ב"כ הנקבל, כי אם בחציית קו אדום המפריד בין המצופה והנדרש מרופא מורשה בקשר בינו לבין מטופליו, לבין מה שמצוי בתחום האסור על רופא בקשר לאמור".

7. בבואה להמליץ על אמצעי המשמעת שמן הראוי להטיל על הנקבל, ציינה הוועדה כי למרות חומרת התנהגותו "איננו סבורים שבעניין זה מתקיימות נסיבות לחומרה, כטענת ב"כ הקובל, או שבנסיבות העניין אין מקום להכיר בנסיבות לקולא, ככל שקיימות כאלה".

הוועדה התחשבה לקולא בעובדה שחלפו כבר שש שנים מאז האירוע, וכי הנקבל הועמד לדין משמעת בקופת חולים בה עבד, ונדון לענש של נזיפה וקיבל אזהרה חמורה לפני פטורין. כמו כן, בתביעה שהגישה נגדו המטופלת, חויב הנקבל לשלם לה פיצויים בסך 25,000 ש"ח.

אשר על כן, ממליצה הוועדה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה.

החלטה

8. הרשעתו של הנקבל בעבירה המיוחסת לו, מבוססת כדין בחומר הראיות ובדוח הוועדה המפורט. צדקה הוועדה כאשר קבעה שהשיח שקיים הנקבל עם המטופלת, חרג בהרבה מהמותר והאסור ביחסי רופא – מטופלת, ומהווה עבירת משמעת ברורה של התנהגות בלתי הולמת, והנני מאמץ את המלצתה.

9. אשר לאמצעי המשמעת עליו ממליצה הוועדה סבורני, כי הוועדה שקלה אל נכונה את כל השיקולים הרלוונטיים בפרשה זו, הן לקולא והן לחומרא, והמלצתה מקובלת עליי. יש לציין, כי התנהגותו של הנקבל בפרשה זו איננה נמצאת ברובד העליון של עבירות המשמעת, בכלל ועבירות בעלות קונוטציה מינית, בפרט, ויש להתייחס אליה ככזו.

10. לאור האמור לעיל, הנני מחליט לאמץ את המלצת הוועדה ולהטיל על הנקבל, ד"ר סעיד אלקרינאווי, אמצעי משמעת של נזיפה.

ניתן היום 7.11.21, ג' כסלו תשפ"ב.
יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)